

Libro de Os-
sibus.
Primo de Ad-
minis. diffec-
Secundo de
Vsu part.

speciet. Atque hæc sanè tanto uelut inquiri diligentius, quò magis cum Galeni dogmatibus pu-
gnant. non enim lubet in hoc negotio alioqui satis prolixo, pascim Galeni loca, à quibus pru-
dens dissentio, subnectere, rationemque cur aliter sentiam subiungere, quum diligens lector etiam
non admonitus, hæc abundè animaduertens sit. Verum ne nimium Galeni Anatomicorum
coryphæi placita, eaque potissimum quæ à studiosis in publicis sectionibus, ut expendantur re-
quirere soleo, iam præterisse uidear, in radij ulnæque Galeni historia portionem & particulam
modò assumam, quæ prolixius sæpiusque ab ipso inculcatur. est autem hæc, acutus ulnæ pro-
cessus, quem stylo comparamus. Ut itaque præteream, quòd magnam, & (quantum ex ipsius scri-
ptis assequor) dimidiam sinus cui brachiale inarticulatur portionem, ulnæ ascribit, acuto huic
processui priuatim ad brachiale connexum inibi tribuit, ubi ulnæ radijque historia in libro de
Ossibus pertractat. Vbi autem paulo post brachialis ossa recenset, connexus speciem exprimit,
quando tertium superioris brachialis ossium ordinis os quod paruū digitum spectat, sinua-
tum esse, atque in illud acutum ulnæ processum ingredi recenset, ac ueluti duos brachialis cum
ulna & radio articulos proponit: quorum unum quidem ad radium & ulnam simul refert, alte-
rum uerò ad acutum ulnæ processum. atque ad hunc quidem nexum pertinere asserit, brachiale
in obliquum ducere: ad illum uerò, in rectum, cuius opera summam manum extendimus in fle-
ctimusque. Arbitror autem Galenum per obliquum motum, illum intelligere, quo manus in
utrumque latus ducitur, pari nimirum motu, quo digitos inuicem adducimus & reducimus: ita
enim obliquum lateralem uel motum aliàs fere semper Galenus intelligit. Quod si est, quid dici
posset absurdius, quàm hunc motum acuti illius processus munere celebrari: quum tantum
absit ut quicquam ad illum motum auxiliari queat, ut illum non secus impediret, quàm si palum
bacillum uel aliquem brachiali & cubito simul ad latus sic obligares, ut sedulas matres puellorum
sinistræ manus pollicis & cubito pariter baculum alligare uideamus, quando pueros nimium si-
nistram manu uti cernunt, metuuntque ne progressu temporis sinistra pro dextra utantur. Porro
si Galeni locum in secundo de Partium usu excutere uolueris, inibi illum quoque duplicem ar-
ticularionis speciem recensere, atque eam quæ acuto fit processu in hoc factam dicere, animad-
uertens es, ut manus eius articuli ope in primum supinumque, & deinde etiam in latus ducere-
tur. Hanc sententiam re ad amissim perpenſa, non minus quàm priorem ueritati repugnare
faceberis. idque tunc potissimum, quando omnem fere brachialis articulationem, ad radium ob
hoc præcipuè referri discas, ut radij motum, qui in supinum & primum fit, extrema manus se-
cundariò sequeretur: & insuper colliges, illos motus debere impediri, si acutus ille processus
ex Galeni sententia brachiali articuletur. Quod (ne longius in re clarissima immoret, oves, bo-
uesque liquidò ostendunt. nam ipsorum brachialis ad cubitum articulationis Galeni descriptioni-
bus quodammodo respondens, neque in latera, neque in primum, neque supinum aptè moueri
potest. Illis namque animalibus acutus ulnæ appendicis processus oblongus est, & sinum pri-
uatim in brachialis ossibus sibi uendicat, nullaque cartilago peculiaris ulnam ac brachiale in-
teruenit, præter eam quæ ossibus crustæ modo obducitur. cuiusmodi tamen cartilago in homi-
ne spectatur, in quo etiam processus ille non tantum cartilaginis illius altitudinè excedit, quantum
superior illius qui in radij appendice sculpsit sinus pars porrigi educique cernitur. Eminent au-
tem illa radij pars eadem cum acuto illo processu ratione, ut scilicet sinum efformaret brachiali
aptum, hincque ualidiora articulum continentia producerentur ligamenta. Quum uerò huic
radij sinui non unicum tantum brachialis articuletur os, uerum inter tria brachialis ossa, quæ
radio ulnæque coarctari docebimus, duo ad solum radij sinum referuntur, & tertium, cartila-
ginem illam à radio peculiariter pronatam & acutum ulnæ appendicis processum, respicit, ra-
dijs sinus geminus esse apparet, eo quòd sinus modicè inibi protuberat, ubi secundum bra-
chialis os primo committitur, illo quòd subsequitur Capite dicturi sumus. Ad hunc igitur mo-
dum brachiale radio committitur, in quo præterea considerandum uenit, radij partem, cui ap-
pendix ipsius coalescit, ipsamque appendicem interna parte sinuatam & leuiter cauam uideri,
cum ut musculo cederent radium in primum ducendum inferiori, tum ut exactum iter ten-
dinum serici aptaretur, qui cubito exporrecti digitorum flexui famulantur. Externa autem huius
radij sedis pars gibba est, quòd ita (quum extra ponatur) iniurijs ferendis pertinacior redda-
tur. netamen musculorum cubito exporrectorum tendines summam manum hæc petentes, &
gibba illa sede deducti, hinc inde aberrarent implicarenturque, sinus multi huic sedi insculpu-
tur, quibus tendines transuersis obducti ligamenti, tanquam per anulos trajecti, in secundo
libro describemus. Sunt autem huiusmodi sinus numero quatuor, ac primus quidem amplius
est, tendinibus paratus, qui indicem, medium & anularem extendunt. Secundus tendinem
transmittit, indicem & medium à pollice in latus abducentem. Tertius quodammodo gemi-
nus

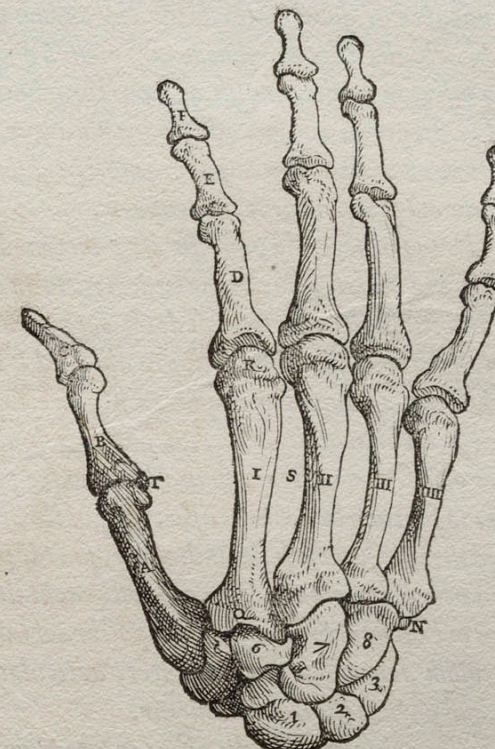
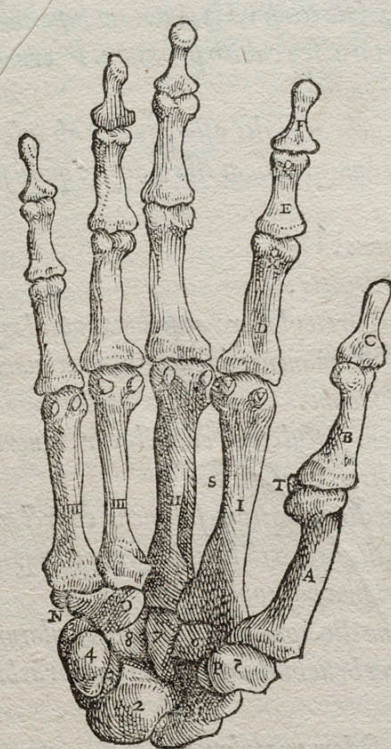
Sinus radij,
deducendis lo-
catisque muscu-
lis et ipsorum
tendinibus apti.

nus est, bicornem transmittens tendinem alterius musculi brachiale extendentium, unà cum
tendine musculi pollicem uersus indicem euerterentis, extendentis uel. Quartus sinus leuiter
admodum exculptus est, uixque sinus nomen meretur: asper tamen locus est, qui ligamentum
transuersum tribus tendinibus obuolutum educit. quorum unus brachialis ossi pollicem susti-
nenti inseritur: secundus primo ossi pollicis, tertius autem tertio pollicis ossi. Verum quarti si-
nus sedes, ligamenti illius gratia non duntaxat aspera est, protuberatque, uerum etiam ut tendo
illi ualidius implantetur musculi longissimi radium in supinum ducentis. Et præter hos sinus,
etiam in externa articuli, quo radij appendix iuxta brachiale appendici ulnæ articuletur sede,
sinus etiam consistit, quo musculi tendo uehitur, cuius potissimum beneficio paruus digitus
extenditur, atque is sinus & ulnæ & radio communis censetur. Iam de ulna & radio nihil dicen-
dum superest, præterquam quòd solida undique consent substantia, illic tantum fungosa, ubi
appendices ipsi adnascuntur. intus sinum exigunt, medulla oppletum, atque in hoc ulnara
diusque humerum, femur & tibiæ ossa imitantur.

DE BRACHIALI. CAPUT XXV.

PRIMA FIGVRA EARVM
QVÆ VIGESIMOQVINTO
CAPITI PRÆPONVNTVR.

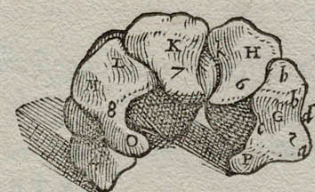
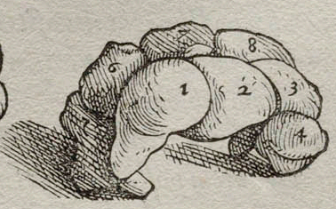
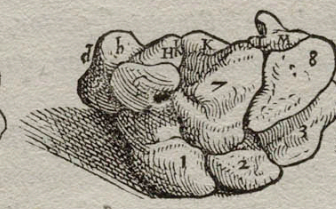
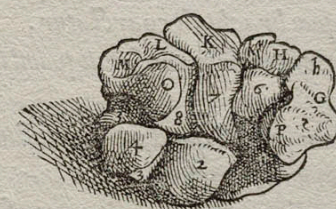
SECVNDÆ.

TERTIA.

QVARTA.

QVINTA.

SEXTA FIGVRA, CUIVS
(VT ET QVINQVE PRÆCEDENTIVM
figurarum) Indicem sequenti pagina subiiciemus, unà
earundem characteres explicaturi.

DVAE